

РАДОЙ РАЛИН БОЖИЧ

chitanka.info

На Мира Алечкович

*Божич във Белград наред път ни свари.
Беше до пояс снегът навалял.
Белград през тихата коледна заран
беше наистина целият бял.*

*Спря се частта ни пред градската поща,
спря се след дългия, нощния път.
Бързо премина умората нощна,
като картина бе хубав градът.*

*Тътнеха вредом огромни камбани.
Ехото носеше песни и смях.
Срещяхме старци, жени, партизани,
бързо започвахме разговор с тях.*

*И заобиквахме сръбските хора,
както дете обиква дете...
С първата дума на „ти“ си говорим —
ние на сръбски, на български те.*

*Трупаше сняг изобилен. До пояс.
Бие вървахме... Тъй хубаво бе.
Бяхме сред Белград, а сякаш на своя
родна земя и под родно небе.*

*Падай ти, сняг, на красиви кордели!
„Здраво!“, наш Белград, съвсем побелял.
Поздрав на твоите здания бели,
поздрав на цялата сръбска земя.*

*Поздрав от нас! От родината наша,
дето във снежния коледен час
нашите пият с препълнени чаши,
пият и мислят за нас и за вас.*

1947

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.